

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

50e ZITTINGSPERIODE
BUITENGEWONE ZITTING 1999
DINSDAG 5 OKTOBER 1999

BEKNOPT VERSLAG VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

C 13 BINENLANDSE ZAKEN,
ALGEMENE ZAKEN EN
OPENBAAR AMBT

NAMIDDAG

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 13

VRAGEN EN INTERPELLATIES

– Vraag van de heer **Peter Vanvelthoven** tot de eerste minister over de overdracht van dossiers en materiële uitrusting van de ministeriële kabinetten ter gelegenheid van de regeringswissel (nr. 29)

Sprekers : de heren **Peter Vanvelthoven** en **Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties

1

– Interpellaties van mevrouw **Joëlle Milquet** en de heer **Jo Vandeurzen** en vraag van de heer **Willy Corts** tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over de politiehervorming (nrs 43, 69 en 132)

Sprekers : mevrouw **Joëlle Milquet**, de heren **Jo Vandeurzen**, **Willy Corts** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

2

– Vraag van de heer **Jean-Pol Poncelet** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de werking van het Agentschap voor Nucleaire Controle (nr. 119)

Sprekers : de heren **Jean-Pol Poncelet** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

5

– Vraag van de heer **Daniël Vanpoucke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het sociaal statuut van de lokale mandataris (nr. 112)

Sprekers : de heren **Daniël Vanpoucke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

6

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

7

VRAGEN EN INTERPELLATIES (Voortzetting)

7

– Vragen van de heren **Pieter De Crem**, **Karel Van Hoorebeke**, **Jef Tavernier**, **Francis Van den Eynde** en mevrouw **Joëlle Milquet** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de uitwijzing van Slowaakse illegalen (nrs 125, 133, 135, 136 en 141)

Sprekers : de heren **Pieter De Crem**, **Karel Van Hoorebeke**, **Jef Tavernier**, **Francis Van den Eynde**, mevrouw **Joëlle Milquet** en de heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

7

– Vragen van de heren **Jozef Van Eetvelt** en **Karel Van Hoorebeke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over "Euro 2000" (nrs 126 en 132)

Sprekers : de heren **Jozef Van Eetvelt**, **Karel Van Hoorebeke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

12

– Vraag van de heer **Guido Tassenoye** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de visumplicht voor Oost-Europese landen (nr. 127)

Sprekers : de heren **Guido Tassenoye** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

13

– Vraag van de heer **Denis D'hondt** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de tornado van 14 augustus 1999 (nr. 134)

Sprekers : de heren **Denis D'hondt** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

14

Het Beknopt Verslag geeft een samenvatting van de debatten
Het volledig verslag verschijnt in de Parlementaire Handelingen

Kamer van Volksvertegenwoordigers van België

50e Zittingsperiode – Buitengewone zitting 1999 — Beknopt Verslag – COM 5.10.99

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR
AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 5 OKTOBER 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 14.12 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

UITRUSTING VAN DE MINISTERIËLE KABINETTEN

Vraag van de heer Peter Vanvelthoven tot de eerste minister over "de overdracht van dossiers en materiële uitrusting van de ministeriële kabinetten ten gevolge van de regeringswissels" (nr. 29)

De heer **Peter Vanvelthoven** (SP) : In de zomer verschenen alarmerende persberichten over de toestand waarin de ministeriële kabinetten zich bevonden na de regeringswissel. Klopt het dat dossiers verdwenen waren en dat de materiële uitrusting van de kabinetten onklaar werd gemaakt ? Zulks zou van bijzonder weinig verantwoordelijkheidszin getuigen. Minister Verwilghen klaagde erover dat zelfs wetboeken en allerlei nuttige namenlijsten ontbraken op zijn kabinet.

De voormalige CVP-ministers en hun medewerkers ontkenen deze berichten of minimaliseerden ze. We hebben recht op een juiste toedracht.

Wie is, in voorkomend geval, verantwoordelijk voor de verdwijningen en beschadigingen ? Hoe groot is de

schade ? Hoe zal men ze recupereren ? Zijn er belangrijke dossiers die nog altijd onvindbaar zijn ? In elk geval moet er een deontologische code komen voor de overdracht van kabinetten. Klopt het dat door de afwezigheid van een aantal dossiers, de dioxinecrisis niet kon worden aangepakt zoals het hoort ?

De heer **Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties (*in het Nederlands*) : De overdracht van de kabinetten is niet perfect verlopen. Hiervoor bestaat ook geen formele regeling.

Er is geen schade in juridische zin. Wel waren er kabinetten volledig versleten, maar dat is niet abnormaal. Het blijkt dat administraties materiaal ter beschikking stelden. Dat ging terug naar de administratie. Dat is ook gebeurd met dossiers.

Er werden geen klachten ingediend met betrekking tot het laten verdwijnen van zaken.

Er werden kredieten uitgetrokken voor kabinetten die afgeleefd waren of onvoldoende uitgerust. Ik ben bereid u de cijfers ter beschikking te stellen.

Bij gebrek aan formele regels heeft men op sommige kabinetten geoordeeld dat persoonlijke nota's niet tot een dossier behoren en heeft men de naakte dossiers teruggestuurd naar de administratie of het rijksarchief.

De ministers Reynders en Verwilghen beklagden er zich over dat ze over sommige lopende dossiers niet beschikten.

Het klopt dat zo een manke overdracht van dossiers de behandeling vertraagt, ook inzake de dioxinecrisis. We hebben ook goede ervaringen : de ministers Flahaut, Di Rupo en Van Rompuy zorgden voor een rimpelloze overdracht. In de toekomst moet dat de algemene regel worden. We treffen daartoe tijdig de nodige maatregelen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

POLITIEHERVORMING

– *Interpellatie van mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "de politiehervorming" (nr. 43)*

– *Interpellatie van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de implementatie van de politiehervorming" (nr. 69)*

– *Vraag van de heer Willy Cortois tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de implementatie van de politiehervorming" (nr. 137)*

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : De politiehervorming heeft wat vertraging opgelopen door de verkiezingen. Wil men het oorspronkelijke tijdschema respecteren en de overgangperiode zo kort mogelijk houden, dan moeten er dringend een aantal besluiten genomen worden.

Kan de minister zijn agenda toelichten in verband met de te nemen maatregelen ? Welke middelen werden er op de begroting voor de hervorming uitgetrokken ? Denken de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken het Octopus-overleg voort te zetten ? Op welke manier zullen de ministers de teksten voorbereiden ? Wordt met de bestaande werkgroepen voortgewerkt of worden ze gereorganiseerd ? Zullen de onderscheiden diensten er terdege in vertegenwoordigd zijn ?

Wat is het standpunt van de heren ministers over het ontwerp van eenheidsstatuut, inzonderheid wat de harmonisatie en gelijkwaardigheid van de graden betreft ? Hoe zullen de ministers de gerechtelijke politie en de BOB integreren in de toekomstige federale politie tijdens de overgangperiode, en verhinderen dat er in de gerechtelijke directie "homogene" secties naast elkaar bestaan ?

Hoe wordt de toekomstige politiestructuur opgevat met inachtneming van de begrippen "op twee niveaus gestructureerde geïntegreerde politie" en plaatselijke autonomie ?

Wanneer worden de federale politieraad, de adviesraad van de burgemeesters en de algemene inspectie opgericht ? Welke regels zullen hierbij worden gevolgd ? Hoe denkt de minister van Binnenlandse Zaken rekening te houden met de "specificiteit van de landelijke gebieden" en met de onontbeerlijke buurtwerking van de politie ? Hoe zal de minister de belangen van de Franstaligen in de Brusselse rand vrijwaren bij de afbakening van de nieuwe politiezones en van de gedecentraliseerde eenheid van de federale politie voor het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde ?

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De discussie over de wijze waarop de politiehervorming zal worden geïmplementeerd is bijzonder belangrijk. De minister van Binnenlandse Zaken beweert nu dat de eerder vooropgestelde timing niet zal worden gehaald.

Het gaat om een ingrijpende hervorming, waarbij heel wat politiemensen betrokken zijn.

Bovendien staat de veiligheid van de burgers op het spel, zodat de hervorming planmatig moet gebeuren en een goede communicatie absoluut noodzakelijk is. De CVP heeft al vroeger gepleit voor het aanstellen van een algemene coördinator van de hervorming. De meerderheid heeft hier voorlopig geen oren naar en verkiest een commissaris aan te duiden die zich moet bezighouden met de administratieve vereenvoudiging.

Op het terrein heeft men de indruk dat de zaak stil ligt. De ambtelijke werkgroep zou zijn opgeheven. Een aantal betrokken actoren is niet op de hoogte van de meest recente evolutie. De gemeentebesturen aarzelen : moeten zij nog investeren in infrastructuur ? Zullen de afspraken met de Regie der gebouwen worden gehonoreerd ?

Kan de minister ons de timing van de geplande hervorming meedelen ? Met welke actoren wordt er momenteel onderhandeld ? Hoe gebeurt de interne communicatie ? Hoe wordt de hervorming budgettair vastgelegd ? Wat zal ten slotte de rol zijn van het Parlement bij deze belangrijke ingreep ?

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Over de implementatie van de politiehervormingen blijft een aantal onduidelikheden bestaan. Deze hervorming blijft een hoofdbekommernis van de VLD. Iedereen is benieuwd naar de concrete uitvoering op het terrein van wat vorig jaar door het Parlement werd goedgekeurd. De regeringswissel kan misschien een kleine vertraging goedpraten, maar eindeloos uitstel is onduldbaar.

Zeker over de politiezones zijn er nog heel wat openstaande vragen. Werden de burgemeesters al bevraagd over de aard en densiteit van de criminaliteit in hun gemeente ? Zullen de zones worden afgebakend in uitvoering van het Octopus-akkoord ? Hoe zullen de korpsen worden gehuisvest in zones die meer dan één gemeente bestrijken ? Hoe groot moet een zone minimaal zijn om

werkbaar te zijn ? Uit hoeveel leden dient een korps minimaal te bestaan ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Mijnheer Cortois, ik besef dat het een netelig probleem betreft waarop zich andere ingewikkelde problemen enten. Na eerst het probleem als ingewikkeld te hebben bestempeld, zegt men mij dat ik "enkel" ongeveer 150 regelgevende besluiten hoeft te nemen... Ik zal dat doen.

Ik wil in de eerste plaats mevrouw Milquet en de heer Vandeurzen geruststellen. Ik herinner mij dat in het kader van het Octopus-akkoord in de vorige zittingsperiode goed werk werd geleverd. Die problematiek overstijgt de partijgrenzen.

Het is de bedoeling onze medeburgers een grotere veiligheid te waarborgen.

Op mijn verzoek besliste de regering elke maand overleg te plegen met de politieke partijen, ook die uit de oppositie, om ze op de hoogte van de evolutie van het dossier te houden.

De heer Vandeurzen stelt terecht dat communicatie belangrijk is. Nostalgie en de hoop dat de hervorming niet zal worden doorgevoerd, zijn niet langer op hun plaats.

De hervorming kan enkel slagen als de korpsen in de praktijk samenwerken. Daarom heb ik de korpschefs en de burgemeesters een mededeling toegezonden waarin ik uiteenzet hoe de hervorming zal verlopen. Ik heb in september vertegenwoordigers van de politiediensten, vertegenwoordigers van de vakbonden en pressiegroepen ontmoet en heb dus iedereen de kans gegeven zijn standpunten kenbaar te maken.

Die communicatie moet worden verbeterd en permanent worden gemaakt. De verschillende korpsen hebben al initiatieven genomen. De grootste problemen rijzen ten aanzien van de gemeenten, gelet op het principe van hun autonomie.

Het hele systeem zou tegen 31 maart 2001 in werking kunnen zijn.

De gemeenteraadsverkiezingen die volgend jaar plaatsvinden, zullen de zaken niet vereenvoudigen. Ik sta erop dat de gemeentelijke instanties bij dat proces worden betrokken. Vanaf volgend jaar zullen zij juist minder opdrachten te vervullen hebben.

Er moet worden aangetoond dat het wel degelijk om een geïntegreerde politie met twee niveaus gaat en dat elke voorkeursbehandeling is uitgesloten. Alle nieuwe politiediensten moeten terzelfder tijd worden opgericht.

Dat is psychologisch belangrijk, en hierdoor worden de zaken op budgettair vlak vergemakkelijkt. De cijfers die alom geciteerd zijn, kan en wil ik niet bevestigen noch

ontkennen. De hervorming is nog niet genoeg gevorderd om ernstige cijfers naar voren te kunnen brengen.

Wat de methode betreft, gaat Octopus door, maar er moeten twee voorwaarden worden vervuld. De ministers moeten hun verantwoordelijkheid op zich nemen. Nu is het ogenblik van de politieke besluiten aangebroken. De hervorming moet hoe dan ook werkzaam zijn. Om de hervorming tot een goed eind te brengen, is het van wezenlijk belang dat de verschillende korpsen en hun hiërarchie er rechtstreeks bij worden betrokken : de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie, de commandant van de rijkswacht en de voorzitter van de commissie voor de gemeentepolitie maken deel uit van het begeleidingscomité.

In dat comité hebben ook zitting de regeringscommissaris voor de problematiek van de grootsteden, twee provinciegouverneurs en een inspecteur van Financiën die moet nagaan of wij in staat zijn de op stapel staande projecten ten uitvoer te leggen.

Naast het begeleidingscomité zijn ook werkgroepen opgericht.

(Verder in het Nederlands)

Het begeleidingscomité zal zijn beslissingen baseren op de bevindingen van werkgroepen, die elk een individuele problematiek zullen bestuderen. Het gaat meer bepaald om volgende domeinen : structuur en werking van de lokale en de federale politie en geïntegreerde werking van de twee niveaus, veiligheidsplannen, infrastructuur en uitrusting, telematica, werving, selectie en vorming, statuten van het politieel en niet-politieel personeel, externe en interne controle, begroting, algemeen beheer van de politiediensten en ten slotte de overgangsmaatregelen. *(Verder in het Frans)*

Zullen ook bij die werkgroep betrokken worden, al degenen die er vroeger hebben aan deelgenomen. Ik wens elke voorkeursbehandeling te vermijden.

De werkgroep zal een strak tijdschema volgen. Hij moet inderdaad bij het vervullen van zijn taken een logische chronologische volgorde in acht nemen.

Ik ben van plan dat schema elke maand aan een interkabinettengroep voor te leggen, die zo de evolutie van de toestand kan volgen.

Wat de interpolitiezones betreft, wens ik er mij van te vergewissen dat ze alle eerstelijnsopdrachten kunnen vervullen.

De lokale politiediensten zullen het grootste deel van de taken inzake administratieve en gerechtelijke politie op zich moeten nemen. Ik wacht in dat verband op de resultaten van een studie van de KUL.

Sommige zones kampen met enorme problemen. Er moet voldoende personeel zijn.

Ik respecteer de beslissingen van de gemeentelijke autoriteiten, maar in geval van twijfel attendeer ik hen op mogelijke problemen.

Wat uw vraag over de Franstaligen betreft, mevrouw Milquet, stel ik met klem dat ik een goede politie wil voor iedereen, Franstaligen, Nederlandstaligen én Duitstaligen. Ik zal correct handelen.

Een aantal vragen over de statuten werd al beantwoord. Ik zal er niet op terugkomen.

Bij het uitwerken van de statuten moet met drie parameters rekening worden gehouden : iedereen moet de mogelijkheid krijgen zijn geplande carrière voort te zetten, de hele operatie mag geen repercussies hebben op de begroting, en ten slotte moet iedereen in zijn waarde gelaten worden, zonder dat de politie een Mexicaans leger met alleen maar generaals wordt. Met die formules probeer ik te werken.

Hetzelfde geldt voor de algemene directies van de federale politie. Ik ben de mening toegedaan dat er meer politie op straat moet zijn dan in de politiebureaus.

Een van de problemen die we in de overgangperiode zullen moeten oplossen, is het voorzien in de nodige infrastructuur opdat de politie kan blijven functioneren. De verleende vergunningen worden gehandhaafd, maar er zullen, in afwachting van een betere kijk op de evolutie van de gegevens binnen de interpolatiezones, voorlopig geen nieuwe vergunningen worden uitgereikt.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Ik dank de minister voor zijn antwoord en ben blij dat hij van plan is ons elke maand in het Parlement te komen toespreken. Tijdens de vorige zittingsperiode was de oppositie echter zeer nauw betrokken bij de werkzaamheden, meer dan nu het geval is. Wij bieden dan ook onze diensten aan, zodat de samenwerking kan worden voortgezet bij de bespreking van de koninklijke besluiten.

U sprak uw intentie uit om de tijdschema's voor de lokale en federale politie op elkaar af te stemmen : zal dat niet veel tijd vergen ?

Ik neem met genoegen nota van de vooruitgang die u inzake de statuten aankondigt.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Ik ben blij te horen, dat minister Duquesne zinnens is zoveel mogelijk overleg te plegen. Ik begrijp uit het antwoord wel dat de lokale besturen weinig aan bod komen bij dit overleg. De provinciegouverneurs moeten de verzuchtingen van de lokale besturen vertalen. Is dat wel voldoende ?

De denkoefening inzake de IPZ's is correct. De wet verbiedt IPZ's te organiseren over de grenzen van de gerechtelijke arrondissementen heen. Dat zorgt in bepaalde concrete gevallen voor een weinig werkbare situatie.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : De interpolatiezones zijn uiterst belangrijk. Op het terrein zijn ze mentaal ingeburgerd, maar het federale vlak hinkt achterop. Dat werkt zeer demotiverend voor de lokale beleidsmensen. Er is genoeg overleg en onderzoek geweest, nu moet men de zones eindelijk eens geografisch afbakenen.

Minister **Antoine Duquesne** (in het Nederlands) : De heer Vandeuren heeft gelijk. (Verder in het Frans)

Ik stel vast dat mevrouw Milquet even moeilijk te overtuigen is als de ongelovige Thomas. Dat geldt ook voor mij. Wij zullen ons een oordeel vormen als het zo ver is.

De heer Cortois kan gerust zijn : ik ben zinnens snel en doeltreffend te werk te gaan. Men zegt mij dat er dertien probleemzones in het Noorden en zestien probleemzones in het Zuiden zouden zijn. Bij acht zones kampt men met afbakeningsproblemen, vier in het Noorden en vier in het Zuiden. Dat is niet onoverkomelijk !

De **voorzitter** : Ik heb twee moties ontvangen.

De eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Jo Vandeuren, Daniël Vanpoucke, Pieter De Crem, Karel Van Hoorebeke, Marcel Heulinckx en mevrouw Joëlle Milquet en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Jo Vandeuren

en het antwoord van de minister

vraagt de regering :

– onverkort een aanvang te nemen met de implementatie van de politiehervorming zoals goedgekeurd in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus ;

– inspanningen te doen om accurate informatie te verspreken aangaande de stappen die worden gezet op het vlak van de implementatie van de politiehervorming aan de gemeentebesturen en aan de politieambtenaren ;

– maandelijks verslag uit te brengen over de stand van zaken van de uitvoering van de wet van 7 december 1998 ;

– overleg te organiseren met de Octopuspartijen inzake de besluiten die moeten genomen worden bij de uitvoering van de wet van 7 december 1998."

Een tweede motie van aanbeveling, ondertekend door de heren Willy Cortois, Claude Eerdekens, François Xavier de Donnea, Peter Vanvelthoven, mevrouw Marie-Christine Grauwels en mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra, luidt :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Joëlle Milquet en de heer Jo Vandeuren over "de implementatie van de politiehervorming",

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,

beveelt de regering aan binnen korte termijn – maar toch zonder overhaasting, teneinde een leefbare en operationele structuur te garanderen – alle maatregelen te nemen om de politiehervorming ten uitvoer te leggen met inachtneming van de principes vervat in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus."

Die moties zullen later in plenaire vergadering in stemming worden gebracht.

De bespreking is gesloten.

AGENTSCHAP VOOR NUCLEAIRE CONTROLE

Vraag van de heer Jean-Pol Poncelet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van het Agentschap voor Nucleaire Controle en het Telerad-netwerk voor de meting van de radioactiviteit" (nr. 119)

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Na de ramp in Tsjernobyl in 1986 beslisten de regering en het Parlement de overheidsinstrumenten voor het beheer van dergelijke crisissen te verbeteren. Zo moest een netwerk voor de meting van de radioactiviteit op het hele grondgebied worden geïnstalleerd. Uit recente persartikelen blijkt dat het desbetreffende netwerk, "Telerad" genaamd, operationeel zou zijn.

Hoe ver staat dat dossier ?

Hoeveel parameters worden gemeten, met welke frequentie en op welke plaatsen ? Voor welke computerverwerking werd gekozen ? Over hoeveel personeelsleden en over welke begroting beschikt dat netwerk en met welke instellingen werden samenwerkingsverbanden tot stand gebracht ?

De computers zouden niet bestand zijn tegen de milleniëbug. Klopt dat ? Zo ja, hoe verklaart men dat, terwijl het een recente investering betreft ? Hoe zal het systeem werken en hoe betrouwbaar zal het zijn bij de jaarwisseling ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Ik bevestig dat het Telerad-netwerk functioneert. Op grond van die metingen heb ik de bevolking kunnen geruststellen na het incident in Japan, aangezien geen enkele toename werd vastgesteld.

Het Telerad-netwerk werd op 25 juni 1998 definitief opgeleverd. Vanaf die datum is het eigendom van de administratie en worden de geplande metingen uitgevoerd.

De 81 zogeheten "nationale" bakens die om de 20 kilometer op het hele grondgebied zijn opgesteld, meten om de tien minuten de radioactiviteit in de lucht (globale gammastraling). De resultaten worden in normale omstandig-

heden één keer per dag doorgegeven en geregistreerd in het federaal rekencentrum (FRC) in de lokalen van het Federaal agentschap voor nucleaire controle te Brussel. De 47 "agglomeratie"-bakens rond de kernsites werken op dezelfde manier.

De 58 bakens langs de omheiningen rond de nucleaire sites (Mol, Fleurus, Doel en Tihange) evenals de drie bakens naast de controlecentra van Mol, Fleurus en Brussel zenden hun meetresultaten van globale gammastraling in de lucht permanent door aan de plaatselijke controlecentra op de sites en in het FRC.

De metingen van aerosols, (alfa, globale beta en radon) gebeurt continu op 7 plaatsen in Brussel, Mol, Fleurus, Dourbes, Koksijde, Kluizen en op de Rigiëberg. Bij overschrijding van de alarmdrempel, wordt automatisch een actief koolpatroon ingebracht dat om de 10 minuten de hoeveelheid jodium 131 meet.

De gammaspectometrie van de aerosols gebeurt continu op drie plaatsen en de resultaten worden om het uur in de lokale centra en in het FRC geregistreerd.

De radioactiviteit van het rivierwater wordt continu gemeten op zes plaatsen. De resultaten worden dagelijks naar de lokale controlecentra en aan het FRC doorgestuurd. Wanneer een alarmdrempel wordt overschreden, wordt er automatisch een staal genomen dat later in het laboratorium wordt geanalyseerd.

In elk controlecentrum bevinden zich twee centrale computers met sterk vermogen en twee "Front End Processors" (FEP). Plaatselijk zijn de "nationale" en de "agglomeratie"-bakens evenals de "rivier"-bakens met de controlecentra verbonden via het DCS-netwerk van Belgacom. De "omheinings"-bakens, de bakens voor jodiumaerosols en de meteorologische masten zijn er via rechtstreekse lijnen mee verbonden.

De verbindingen tussen de stations worden door FEP's via DCS-lijnen van Belgacom tot stand gebracht.

Het Telerad-netwerk wordt geëxploiteerd onder leiding van een ambtenaar van de Dienst voor de bescherming van de bevolking tegen ioniserende stralingen (DBIS). Voor het onderhoud – dat een aanzienlijke kostenfactor is, en dat kostenplaatje zal trouwens worden onderzocht – staat Fabricom in, conform een offerte die tegelijk met de basisofferte voor het netwerk werd ingediend. Fabricom rekent daarvoor 30 miljoen frank per jaar aan, plus de vervanging van de onderdelen die afzonderlijk wordt gefactureerd. Met Fabricom werd voorts een contract voor technische bijstand gesloten voor 10 miljoen frank per jaar. De exploitatiekosten worden op 21 miljoen frank per jaar voor de *consumables* geschat ; daarbij komen nog de personeelskosten, reiskosten, enz.

Het Telerad-netwerk neemt geleidelijk aan de functies van het oude netwerk van het Nationaal Instituut voor radio-elementen over. In het kader van het EURDEP-

programma ("European Union Radiological Data Exchange Platform") wordt bovendien contact opgenomen met het gemeenschappelijk onderzoekscentrum in Ispra met het oog op een regelmatige gegevensuitwisseling over de radiologische situatie in de onderscheiden lidstaten.

Op 29 juli jongstleden werd het verslag van het adviesbureau ABC over de millenniumovergang aan de Ministerraad voorgelegd. Volgens dat verslag zou het Telerad-systeem Y2K niet zonder kleerscheuren doorstaan. Een gedeelte van de computersystemen is immers al sinds 1993 in gebruik. Er rijst met name een aantal problemen op het stuk van de compatibiliteit met nieuwe softwareprogramma's en de updating. De millenniumbestendigheid van de systemen kan niet worden gegarandeerd. Daarop heeft de Ministerraad beslist een interkabinettenwerkgroep in te stellen, die zich zal buigen over de verantwoordelijkheid van de systeembouwer en een minimaal veiligheidsprogramma zal uitwerken, waarbij men zich in de eerste plaats zal toespitsen op de minimale bewaking van de nucleaire sites.

De heer **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Ik dank de minister voor zijn met technische details doorspekte antwoord. Daaruit onthouden we echter vooral dat het systeem met problemen kampt. Er zal een berekening gemaakt moeten worden van de kosten die gemaakt moeten worden om een eventueel ongeluk tengevolge van de millenniumovergang te ondervangen.

Minister **Antoine Duquesne** (in het Frans) : Dat probleem is niet nieuw.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

SOCIAAL STATUUT VAN DE LOKALE MANDATARIS

Vraag van de heer Daniël Vanpoucke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de tenuitvoerlegging van het sociaal statuut van de lokale mandataris (nr. 112)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : De wet van 4 mei 1999 verbeterde de bezoldiging van de lokale mandatarissen. Deze wijziging zou ingaan na de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Na goedkeuring van de Koning kon de wet door artikel 5 vroeger in werking treden. Dat artikel bevat een sociale maatregel die een burgemeester of schepen die niet wordt beschermd door een of ander sociaal statuut, voor zijn sociaal statuut beschouwt als contractueel werknemer van de gemeente. Ook de problematiek van de cumulatie van presentiegelden of een burgemeester- of schepenvwedde met een sociale uitkering werd hiermee opgelost en zo kan het verlies van een vervangingsinkomen tot een maximaal bedrag worden gecompenseerd. Wij wachten echter nog steeds op de nodige KB's terzake. Wanneer komen die er ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (in het Frans) : Artikel 5 van de wet van 4 mei 1999 stelt inderdaad dat indien de burgemeesters en schepenen niet gedekt zijn door een stelsel van sociale zekerheid krachtens een ander sociaal of beroepsstatuut, ze onderworpen zijn aan het stelsel van sociale zekerheid van de werknemers, behalve wat de pensioenen betreft.

Betrokken wet wordt enkel van kracht na de hernieuwing van de gemeenteraden, op 8 oktober van het jaar 2000 dus. Dat geldt evenwel niet voor artikel 5 van de wet, waarvan de Koning de datum van inwerkingtreding vaststelt. Dat kan dus eventueel voor 8 oktober 2000 zijn. De Koning moet evenwel eerst de toepassingsregels vaststellen. Mijn collega van Sociale Zaken is terzake bevoegd.

Deze wet werd trouwens ondertekend door de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Volksgezondheid en Pensioenen, de minister van Sociale Zaken en de minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Op het einde van de vorige zittingsperiode heeft het bestuur van de Sociale Zekerheid van het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, de algemene directie van de Wetgeving van mijn departement, op haar verzoek, een voorontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het voormelde artikel 5 bezorgd.

Bij brief van 3 juni 1999, heeft mijn voorganger aan zijn collega van Sociale Zaken – mevrouw Magda De Galan – gevraagd hem te laten weten of zij kon instemmen met de door haar bestuur opgestelde tekst. Tevens verzocht hij haar, voor zover zij akkoord ging, de in deze brief aanbevolen raadplegingsprocedure op te starten : het ontwerp van besluit zal immers achtereenvolgens moeten worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën, die een advies zal moeten uitbrengen over de budgettaire weerslag van de maatregel, aan de Nationale Arbeidsraad, aan de Ministerraad en ten slotte aan de Raad van State.

Het gaat om een nogal lange procedure en het is dus weinig waarschijnlijk dat zij beëindigd zal zijn vóór 8 oktober 2000.

De verkiezingen van 13 juni 1999 en de nieuwe regering die is aangetreden, hebben ertoe geleid dat die brief van 3 juni 1999 zonder antwoord is gebleven. Ik heb mijn collega van Sociale Zaken en Pensioenen aan die brief herinnerd en hem gevraagd welk gevolg hij eraan zal geven.

Artikel 3 van betrokken wet van 4 mei 1999 stelt dat in de gemeenten van minder dan 50.000 inwoners de gemeente de wedde van de burgemeester of de schepen die wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen geniet, kan verhogen om het geleden inkomensverlies te compenseren, op voorwaarde dat betrokkene daar zelf om verzoekt.

Mijn administratie heeft mij een ontwerp van besluit tot uitvoering van die bepaling voorgelegd. Het ontwerp zal binnenkort voor advies aan de afdeling wetgeving van de

Raad van State worden voorgelegd. Ik zal u natuurlijk van de verdere evolutie van dat dossier op de hoogte houden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik zou, gezien het belang van de uitwijzing van Slowaakse illegalen, willen voorstellen een minidebat te organiseren over deze aangelegenheid.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Ik verheug mij over het verzoek van de heer De Crem. Wij hadden gevraagd in plenaire vergadering of, op zijn minst, in commissie te mogen interpelleren. De diensten hebben ons meegedeeld dat wij in dat verband enkel een mondelinge vraag konden stellen. Dat vind ik iets te weinig. Ik vraag een minidebat, ongeacht de vorm die het aanneemt.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Ik steun het verzoek van de heer De Crem en mevrouw Milquet.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Ik heb daar niet meteen problemen mee. Ik wijs er wel op dat niet iedereen op de hoogte is van deze nieuwe werkwijze en dus de kans niet krijgt om zich aan te sluiten bij dat debat.

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL-FDF-MCC) : Ik deel de mening van de heer Tavernier. Wanneer een agenda is vastgesteld en bevestigd, moet men zich daaraan houden. Wanneer een minidebat wordt aangekondigd, kunnen de fracties zich daarop voorbereiden. Dat is hier niet het geval, en het verzoek lijkt mij onontvankelijk.

De heer **Claude Eerdekens** (PS) : U bent de hoeder van onze werkzaamheden, mijnheer de voorzitter. Het komt u toe het Reglement te doen naleven. Het is de Conferentie van voorzitters die beslist over het al of niet houden van een debat na een interpellatie. Hier gebruikt men de techniek van de vraag in de commissie, en die valt niet te verzoenen met het houden van een minidebat of debat.

Als het de bedoeling was een debat te laten plaatsvinden, dan had men daartoe een verzoek aan de voorzitter van de Kamer moeten richten.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Ik heb al bij vorige gelegenheden zelf gepleit voor het houden van een minidebat, in geval van belangrijke, actuele onderwerpen. Ik heb dus principieel geen bezwaar tegen de vraag van de heer De Crem, maar dan verwacht ik wel dat er in het vervolg afspraken worden gemaakt voor dergelijke gevallen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Agalev is nog maar pas in de regering of ze pleiten al, samen met de PRL en de PS, voor een beknotting van het spreekrecht. *(Onderbreking van de heer Tavernier)* Hadden we de ge-

wone procedure gevolgd en een officiële aanvraag tot interpellatie ingediend, dan hadden we nog een paar weken op een antwoord mogen wachten. Ik vind dat men voor deze belangrijke aangelegenheid een zekere soepelheid aan de dag moet leggen.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Vorig weekend heeft zich een belangrijk incident voorgedaan dat een echt politiek probleem schept. Dat verdient een interpellatie met een politiek debat en een eventuele indiening van een motie. Heeft men dat willen voorkomen ?

Ik pleit er in elk geval voor dat wij regels met betrekking tot onze urgentiedebatten zouden uitwerken en handhaaf mijn verzoek.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Doordat het gewone zittingsjaar nog niet geopend is, verliezen we zeker twee weken eer we deze materie volgens de gangbare werkwijze kunnen behandelen. Daarom vraag ik nu een uitzonderingsprocedure.

De heer Eerdekens heeft er trouwens alle belang bij niet op interpellaties aan te sturen, aangezien de regeringspartijen dan niet alle even gretig zullen zijn om de eenvoudige motie te ondertekenen.

De heer **Claude Eerdekens** (PS) : Het is uw taak het Reglement integraal te doen naleven, mijnheer de voorzitter.

Ik heb vastgesteld dat afgelopen weekend wel vragen maar geen interpellaties aan de agenda werden toegevoegd.

Het stond eenieder vrij bij de heer De Croo een verzoek in te dienen om de Conferentie van voorzitters, die er als enige toe gemachtigd is een uitzondering op het Reglement toe te staan, dringend bijeen te roepen. Dat is niet gebeurd. Bijgevolg moet het Reglement worden toegepast.

De **voorzitter** : Artikel 89 van het Reglement geeft de commissievoorzitter de kans om vragen om te zetten in een actualiteitsdebat indien er drie vragen zijn over hetzelfde onderwerp. Daarvoor is echter een advies van de Conferentie van voorzitters vereist, advies dat ik nu niet kan vragen. Aangezien er geen consensus is over een wijziging van de agenda, stel ik voor de vragen te behandelen zoals oorspronkelijk bepaald.

Het incident is gesloten.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

(Voortzetting)

UITWIJZING VAN SLOWAakse ILLEGALen

– Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde repatriëring per vliegtuig van Slowaakse illegalen" (nr. 125)

– Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het optreden van de Gentse politie ten aanzien van Slowaakse zigeuners" (nr. 133)

– Vraag van de heer Jef Tavernier tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de eventuele uitwijzing van Slowaaken" (nr. 135)

– Vraag van de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Binnenlandse Zaken over "diens recente kritiek op de werkwijze van de Gentse politie voor wat het terugsturen betreft van illegalen die te Gent verblijven" (nr. 136)

– Vraag van mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de brutale uitzetting van Slowaakse zigeuners-vluchtelingen" (nr. 141)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op 29 september maakte minister Duquesne bekend dat hij drie vliegtuigen had gevonden om Slowaakse uitgeproduceerde asielzoekers terug naar hun land van herkomst te voeren.

De toestand is ondertussen helemaal onduidelijk geworden. De minister en de autoriteiten van Gent, waar nogal wat Slowaakse zigeuners verblijven, spreken mekaar tegen.

(De heer De Crem geeft een gedetailleerd chronologisch relaas van de gebeurtenissen sinds 21 september.)

Ik stel bijgevolg vast dat het beleid volslagen ondoorzichtig is.

De houding van de minister ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken is verwerpelijk. Vorige week nog schafte hij deze dienst bij perscommuniqué af, nu doet hij deze tussenkomen in dit dossier. Zijn houding tegenover de Gentse politie is niet alleen verwerpelijk, maar een voogdijminister onwaardig. De politiediensten werkten loyaal en plichtbewust en voerden de opdracht van de minister uit.

Hij verwijt hen overhaasting, verwarring en gebrek aan gezond verstand en meent dat de Gentse politie er een karikatuur van maakt. Deze minister is zelf een karikatuur.

Hij zou een voorstander zijn van "fermeté" en "humanité". Hij is echter niet "ferme" en door zijn recente maatregelen is er van "humanité" niet langer sprake.

Waar blijkt trouwens de nota van 60 pagina's ? Is het typerend voor de "changement" die deze regering voorstaat dat de notificaties van de Ministerraad in afwezigheid van de betrokken minister werden aangepast, waarop deze spoorlags uit Luxemburg werd teruggeroepen ?

De minister heeft dit dossier vergiftigd door één zin uit te spreken : "Gand se trouve en Flandre". De Vlamingen zijn de egoïsten, de Franstaligen zijn de grootmoedigen.

De minister ontbreekt de moed om zijn standpunten in het Franstalige landsgedeelte te verdedigen. Hij weet op welk verzet hij daar zal stuiten. *(Luid protest bij de Franstaligen)*

Was de minister op de hoogte van de strategie van de Dienst Vreemdelingenzaken ? Wat is zijn appreciatie ? Waar blijft zijn beleidsnota ?

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL-FDF-MCC) : Ik vraag het woord bij ordemotie.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De minister heeft nog steeds geen beleidsnota ingediend.

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL-FDF-MCC) : Mijnheer de voorzitter, ik herinner u aan het Reglement. Niet alleen heeft u een vraag in een interpellatie laten omzetten, u heeft ook toegelaten dat een minister op een grove manier wordt beledigd. Dat is onaanvaardbaar.

De **voorzitter** : Mij lijkt het normaal dat voor een dergelijk debat de spreektijd wat soepeler kan worden geïnterpreteerd.

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL-FDF-MCC) : Ik wil terugkomen op het feit dat u niet ingrijpt wanneer een minister wordt beledigd. Men kan een minister niet zomaar voor leugenaar uitschelden !

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Ik wil mijn tussenkomst boven het partijpolitieke niveau tillen. Twee vragen staan centraal. Heeft de Gentse politie te gepasten tijde gehandeld, al dan niet op instructie van Binnenlandse Zaken ? Op welke wijze is de Gentse politie te werk gegaan ?

Heeft de politie de Slowaakse zigeuners inderdaad op een listige wijze naar het politiekantoor gelokt ? Hebben de Gentse politie en het stadsbestuur op het juiste ogenblik gehandeld ?

Ik wees er vorige week reeds op dat de burgemeesters niet alle heil moeten verwachten van de minister. De minister had het Gentse stadsbestuur, dat reageerde op een crisissituatie, niet in de wind mogen zetten. Uit zijn stoere uitspraken in de uitzending *De Zevende Dag* konden de gemeentebesturen immers afleiden dat van hen een bepaalde actie werd verwacht.

Wat de minister met zijn uitspraak dat Gent in Vlaanderen ligt bedoelt, is mij niet duidelijk. Ik zou het echter ten zeerste betreuen, mocht de minister Gent of de Vlamingen in een negatief daglicht willen stellen. Dat kan immers de samenwerking in dit land niet bevorderen.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Binnen het vernieuwd asielbeleid zijn de regularisatie en de versnelling van de asielprocedure essentieel. Het regeerakkoord daarover is een evenwichtig geheel, dat evenwichtig moet worden uitgevoerd, waarbij het humane karakter van het

beleid prioritair is. Wij stelden met verbazing vast dat een aantal Slowaken, meer bepaald zigeuners, werd aangespoord om zogezegd vrijwillig de stad Gent te verlaten richting Steenokkerzeel, om nadien de 127bis te verlaten richting Slowakije.

Wie nam het initiatief voor deze operatie ? Een formulier A – het bevel om het grondgebied te verlaten – werd op 29 september 1999 op de Dienst Vreemdelingenzaken, eerste directiebureau C, opgesteld en op 30 september doorgefaxt naar Gent.

Betekent dat dat de Gentse politie overijverig het initiatief nam, of trad zij op in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, bureau C ?

Wie stelde de oproepingsbrief op ? De Gentse politiediensten ? Gaat de minister akkoord met de ongelukkige formulering ? Hoe valt het te verklaren dat Tienen dezelfde uitnodigingen verstuurde ?

Wat verstaat de minister onder vrijwilligheid ? Was het nodig die mensen over te brengen naar de 127bis in Steenokkerzeel ?

Waarom werd gekozen voor de groep van de Slowaakse zigeuners ? Kwamen deze in aanmerking voor de komende regularisatie ? Werden families gescheiden ? Konden ze hun goederen meenemen ?

Welke afspraken werden gemaakt met Slowakije inzake correcte opvang en veiligheid ?

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Ik vrees dat alleen het woord "chaos" het asielbeleid precies omschrijft. Maandenlang kreunen vooral onze steden onder de enorme overlast veroorzaakt door de massale aanwezigheid van Oost-Europeanen. Op 27 september 1999 balde de minister in *De Zevende Dag* een vuist. Hij verklaarde dat reeds de dag nadien een hele groep illegalen zou vertrekken. Maandag bleken echter niet eens vliegtuigen beschikbaar te zijn voor de repatriëring. Donderdag bleek dat men zelfs geen plaats had in Steenokkerzeel om hen daar tijdelijk op te vangen vooraleer ze op het vliegtuig zouden worden gezet. Daarom werden ze terug richting Gent gestuurd, terwijl ze met hun wagens richting Slowakije konden.

Niet minder dan 95 procent van die vreemdelingen zijn hier illegaal. De minister wil hen vragen om vrijwillig het land te verlaten. Wanneer Gent in actie komt, ontkent de minister de hoogdringendheid van de zaak en insinueert dat "Gand se trouve en Flandre". Dat is onaanvaardbaar !

Ik vraag de minister gedaan te maken met de chaos in zijn beleid, die te wijten is aan onenigheid binnen de regeringspartijen.

Wordt de Leopoldskazerne in Gent een opvangcentrum ? Gaat het om een tijdelijk of om een permanent centrum ? Hoeveel mensen zullen er worden opgevangen ? Gaat het

om vrouwen, kinderen, ... ? Graag meer duidelijkheid daarover.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Het verbaast me ten eerste dat ik het enige Franstalige parlements lid ben dat hierover een vraag stelt. Dat betreurt ik. Ik ben geschokt door de gebeurtenissen van de afgelopen dagen. Als ik terugdenk aan onze discussies, ben ik zeer teleurgesteld door het verloop van de gebeurtenissen. Wat een zootje heeft men ervan gemaakt, en wat een amateurisme !

De regering heeft het principe van de collectieve repatriëringen goedgekeurd, het is dus geen onvoorziene verwikkeling, zoals u zegt. Wij hebben het verdrag tot vrijwaring van de rechten van de mens ondertekend, en artikel 4 van dat verdrag verbiedt massale en collectieve uitwijzingen. Dat artikel treden we klaarblijkelijk met voeten. Het is de eerste keer dat de minister van Binnenlandse Zaken een dergelijke beslissing neemt.

Waarom spant men het paard achter de wagen en gaat men zo overhaast te werk, temeer daar het koninklijk besluit eerdaags zal worden vastgesteld ? Als u de situatie wil saneren, moet er voor een zeker comfort worden gezorgd. Welke specifieke maatregelen heeft u genomen om te voorkomen dat een en ander uit de hand loopt ?

Ik vraag me ook af welke reële controle u uitoefent op de politie van Gent en de dienst Vreemdelingenzaken, die dergelijke repatriëringen organiseert met gebruikmaking van illegale middelen, zonder dat u daarvan op de hoogte is.

Het optreden van de Gentse politie is onwettig. Wat zal u ertegen doen ? Wordt een onderzoek ingesteld ?

Beschikt u over de resultaten van het onderzoek dat door het Centrum voor gelijke kansen werd gevoerd ? Werd de gezondheidstoestand van de te repatriëren personen gecontroleerd ?

Welke maatregelen werden genomen om ervoor te zorgen dat eventuele gedwongen repatriëringen goed verlopen ?

Wat hebt u ten slotte concreet ondernomen opdat die personen bij hun terugkeer behoorlijk worden opgevangen, gelet op het feit dat zij in hun land van herkomst werden vervolgd ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Ik heb niet de gewoonte mijn verantwoordelijkheid te ontlopen. Ik heb de Kamer en de Senaat vorige week uitgebreid voorgelicht.

Gelet op de negatieve reacties van sommigen, zal ik er de nodige lessen op pedagogisch vlak uit trekken !

Mijnheer De Crem, ook al ben ik minister, ik blijf een mens, en uw uitlatingen komen hard aan. Ik ben de heer de Donnée dankbaar voor zijn verklaring in dat verband. Dat neemt echter niet weg dat de heer De Crem nu mee-

huilt met het Vlaams Blok. Sommige woorden zijn zo gemeen dat ze geen antwoord verdienen.

De heer De Crem blijkt over veel informatie te beschikken, wat wellicht het gevolg is van een zeer lange periode van machtsuitoefening. Ik hoop dat de grote dienaars van de Staat die zo lang geleden werden benoemd, een zekere staatszin hebben, zodat zij objectieve gegevens verstrekken. Ik hoop dat het beleid dat wij proberen uit te voeren, niet wordt gesaboteerd. Namens de regering herhaal ik dat het te voeren beleid drie poten heeft.

Ten eerste is er een doorzichtige asielprocedure die de rechten van de verdediging waarborgt. Een wetsontwerp daarover zal binnenkort bij de Ministerraad worden ingediend.

Vervolgens is er een regularisatie die op de vier criteria stoelt die voorheen waren vastgesteld. Een besluit daarover zal donderdag in het *Belgisch Staatsblad* worden gepubliceerd en de circulaires zullen naar de gemeenten worden gestuurd, die ze uiterlijk vrijdag zullen ontvangen, zodat de aanvragen vanaf maandag kunnen worden ingediend.

Ten slotte is er de verwijdering van de uitgeprocedeerden of van degenen die onwettig op ons grondgebied verblijven. Die mensen zijn arm en bevinden zich in een precare situatie. Waarom wordt tegen deze Slowaken een dergelijke maatregel getroffen? Er zijn de jongste maanden steeds meer Slowaken naar ons land gekomen. Eerst kwamen er dertig per maand aan. Op 24 augustus waren er al 359, op 30 augustus 535. In september was hun aantal al opgelopen tot 1005, nu zitten we aan 1400. Sinds 1988 werden er 1782 asielaanvragen ingediend, waarvan er 3 ingewilligd werden. 1398 aanvragen werden afgewezen en 471 zijn nog hangende. We weten dat er nog honderden Slowaken klaarstaan om naar ons land af te reizen.

Eind augustus al heb ik principieel ingestemd met de organisatie van een terugvlucht met een burgervliegtuig, met inachtneming van de regels der voorzichtigheid en voor zover er geen weerspanningen zijn.

De Ministerraad heeft zich over het probleem van de illegalen gebogen, en gisteren heb ik in Luxemburg nog geklaagd dat het een schande is dat Europa niet in staat is te zeggen hoe en op welke voorwaarden die mensen weer naar huis kunnen.

Ik heb een voorlopig akkoord verkregen om twee kazernes, een in het Zuiden en een in het Noorden van het land, voor de opvang van de betrokkenen te openen.

Inzake de vluchtelingen uit Centraal-Europa heeft de Ministerraad gevraagd om contacten te leggen opdat de opvang van afgewezen vluchtelingen in de landen van oorsprong zou worden georganiseerd.

Ik ben goed op de hoogte van de situatie van de vluchtelingen in Gent. Ik neem de gelegenheid te baat om te ant-

woorden op de reacties van sommigen die mijn standpunt over de situatie in Gent ter discussie stellen.

Waarom heb ik op die manier geantwoord? Ik wist immers dat de journalist mij wilde meesleuren in een debat dat ik niet wilde aangaan.

Overal in het land is de situatie kritiek en wordt eenzelfde beleid gevoerd. Men moest immers een vliegtuig vinden, en dat is niet makkelijk. Op 22 september vond te Gent een coördinatievergadering plaats. Ik wilde dat het politieoptreden bij die operatie zo beperkt mogelijk zou blijven. Men moest de betrokkenen doen inzien dat zij er goed aan doen het land in alle rust te verlaten.

Maatschappelijk werkers en vertalers zouden worden ingeschakeld. 's Nachts werden sommige van de betrokkenen gecontacteerd door onbekenden en hebben zij afgezien van hun vertrek. Tweeëntwintig personen bleven bij hun wens om het grondgebied te verlaten. Een gezin werd verzocht om te blijven, gelet op de gezondheidstoestand van een van de kinderen. Dat kind kreeg medische verzorging.

Op de vergadering van 22 september zijn drie punten aan bod gekomen: snellere asielprocedures, het verwijderen van de uitgeprocedeerden en een informatiecampagne. Om dergelijke acties voor te bereiden wordt op zeven dagen gerekend. Het hoofdbestuur dat voor het optreden van de rijkswacht instaat, heeft met de dienst Vreemdelingenzaken contact opgenomen om te voorkomen dat er overhaast te werk zou worden gegaan.

Op 29 september had ik een onderhoud met de ambassadeur van Slowakije, die heeft voorgesteld de eerste terugvlucht met een Slowaaks vliegtuig te laten plaatsvinden.

Ik heb vanmorgen opnieuw de ambassadeur van Slowakije ontvangen, alsook een adviseur van zigeunerafkomst, die mij de nodige waarborgen met betrekking tot de terugvlucht en de integratie van de betrokkenen heeft gegeven. Hij voegde er tevens aan toe dat daartoe de nodige begrotingskredieten zouden worden uitgetrokken.

Ik heb de minister van Buitenlandse Zaken vanmorgen gevraagd onze ambassade in Slowakije op te dragen de opvang ter plaatse te controleren. Ik wil de Slowaakse autoriteiten niet verdacht maken, op voorwaarde dat zij mij correcte inlichtingen geven.

De datum van vertrek van het vliegtuig werd besproken. Volgens de diensten was donderdag de ideale dag. De rijkswacht was de mening toegedaan dat niet overhaast te werk mocht worden gegaan.

Er werd gewag gemaakt van een formulier C, waarover ik nog geen uitleg heb gekregen: er was die fameuze brief, naar aanleiding waarvan vijftig personen volgens de Gentse autoriteiten bereid zouden zijn gevonden om naar Slowakije terug te keren. Nog altijd volgens de Gentse auto-

riteiten werden zij zonder geweld naar het centrum 127bis overgebracht.

Ik geef toe dat er problemen zijn geweest. De burgemeester van Gent geeft toe dat men enigszins overhaast te werk is gegaan.

Wat de brief betreft, ontken ik niet dat het aankondigen van iemands nakende repatriëring deel uitmaakt van de asielprocedure. Daar zie ik niets kwaads in. De overvloed waarin wij zwelgen, leidt soms tot overdreven ijver. Een administratief document moet oprecht en volledig zijn, en dat zal ik aan wie zulks aanbelangt, laten weten. Zo'n document mag niet oneigenlijk gebruikt worden, zoniet wordt onze democratie ondermijnd. Als de repatriëring als dusdanig zou zijn aangekondigd, had ik daar niets op aan te merken gehad.

Als je de mensen vraagt of ze in België willen blijven, zeggen ze natuurlijk ja. Als je hun vraagt of ze zich spontaan op Zaventem willen melden voor repatriëring, zal je uiteraard neen als antwoord krijgen. Als je hen ervan overtuigt dat verzet de beslissing nog kan ombuigen, zullen ze zich natuurlijk verzetten.

Vanmorgen heeft een aantal mensen zich spontaan op de luchthaven gemeld. Sommigen werden overgebracht naar het centrum 127bis, waarbij ik als voorwaarde gesteld heb dat hun de nodige medische hulp zou worden geboden en dat hun bezittingen in Gent zouden worden opgehaald. Wie over een auto beschikte, mocht met eigen vervoer vertrekken.

Volgens de inlichtingen waarover ik beschik, beslisten zevenentwintig personen spontaan langs de weg naar Slowakije terug te keren.

Ik heb de ambassadeur gevraagd leden van zijn personeel naar centrum 127bis te sturen om met de Slowaken te spreken. Dat is gebeurd.

Ik heb ook een afwijking gevraagd opdat men 's avonds parlementsleden in het centrum zou binnenlaten. Ik heb ervoor gezorgd dat een kind de nodige medische verzorging kreeg.

Ik heb de Gentse overheden gevraagd een uitgebreid verslag op te stellen om de gang van zaken te verbeteren en verdere moeilijkheden te voorkomen.

Er werd met overhaasting te werk gegaan en de inhoud van de oproepingsbrieven was betwistbaar en oneerlijk.

Zij die worden verwijderd, zijn asielzoekers van wie de aanvraag is afgewezen. Geen van hen kwam voor regularisatie in aanmerking en niemand vroeg regularisatie op grond van artikel 9, paragraaf 3, van het besluit betreffende de uitzonderlijke omstandigheden. De repatriëringen gebeuren niet op grond van etnische criteria. De betrokken personen zijn Slowaakse burgers. Zij beroepen zich zelf op het feit dat zij zigeuner zijn om hun asielaanvraag te rechtvaardigen.

Op 4 oktober, gisteren dus, werd de operatie in Gent in uitstekende omstandigheden voortgezet. In Tienen, waar geen repatriëringen zijn gepland, is niets gebeurd.

Voor de "opvolging" hebben de Gentse autoriteiten met de Liga voor de mensenrechten een overeenkomst gesloten die bepaalt dat de Liga gedurende het hele verloop aanwezig zal zijn.

Een vertaler en een politieman begaven zich naar de woonplaats van 22 Slovakken die bereid waren met de bus naar Zaventem te reizen. Ik heb een begeleidingscel in het leven geroepen. De betrokkenen genoten maatschappelijke dienstverlening. Ik herinner eraan dat het hier om 71 uitgeprocedeerden gaat wier situatie niet kan worden geregulariseerd. Vandaag werden zij bijeengebracht, en tot zover verliep alles goed.

Ik denk dat ik een uitvoerig antwoord gegeven heb, zowel op de expliciete als op de impliciete vragen.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De repatriëring zou dus nu een feit moeten zijn, als ik de minister goed begrepen heb. Hadden de begeleidende rijkswachters instructies gekregen om op te treden in geval van verwikkelingen ?

Kan het Parlement de beleidsnota van de minister binnenkort inkijken ?

De minister verwijst naar "le sens de l'État". Ik heb eerder de indruk dat de heer Duquesne "le sens de l'éclat" verkiest. Hij schuift elke verantwoordelijkheid voor wat gebeurd is, af op de administratie en dat vind ik minnetjes.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Het stadsbestuur van Gent is vandaag niet aan het woord gekomen. Blijkbaar gaat het om een misverstand. We rekenen erop dat de minister dingen uitklaart met dat stadsbestuur en met de Gentse politie, zodat zulke misverstanden zich niet meer voordoen.

De heer **Jef Tavernier** (Agalev-Ecolo) : Wij willen een menselijke aanpak. Dat houdt in dat wij er moeten op toezien dat uitgeprocedeerden ook bij hun uitwijzing menswaardig en veilig worden opgevangen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Volgens de minister zou de burgemeester van Gent toegegeven hebben dat het stadsbestuur overhaast te werk is gegaan. De burgemeester van Gent zit momenteel in het buitenland. De waarnemend burgemeester ontkent dat. Wat komt de minister ons hier dan vertellen ?

Ik hoor hier allerlei mooie voornemens inzake de opvang van illegalen. Mij bekommert echter op de eerste plaats de noodsituatie in de steden. Daar moet opgetreden worden door gewoonweg de wet na te leven. Maar dat doet de minister niet, omdat de meerderheid hopeloos verdeeld is over dit dossier.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Het is niet mijn bedoeling om de goede wil van de minister in twijfel te trekken, maar bepaalde elementen van zijn antwoord zijn niet van aard om mij gerust te stellen.

Ten eerste loopt de situatie uit de hand : er worden vergaderingen op touw gezet waarop kabinetsleden niet aanwezig zijn, brieven worden met twee weken vertraging ontvangen... Ik vraag mij dan ook af in welke mate de minister greep heeft op de manier waarop die actie is gevoerd.

U zei dat men niet naïef mag zijn, maar ik ben een beetje ongerust wanneer ik uw relaas van de gebeurtenissen hoor : de Slowaken zullen begrijpen, de diensten hebben een klein foutje begaan, ... Dat alles strookt niet met de ernst van de feiten.

Wat gebeurt er met die vijftig personen die niet willen worden gerepatriëerd ? Zullen zij tegen hun wil naar hun land worden teruggestuurd ?

De Liga voor de mensenrechten zou een klacht hebben ingediend. Wat is het standpunt van de minister in dat verband ? Zelf heb ik dat bericht tijdens het journaal van 17 uur gehoord. Volgens dat bericht zou het Europees Hof voor de mensenrechten België verzoeken de uitvoering van elke repatriëringsmaatregel uit te stellen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik kan moeilijk hier zijn en de ontwikkeling van de situatie op de voet volgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

EURO 2000

– *Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de inzet van politiemanscapen in het kader van Euro 2000" (nr. 126)*

– *Vraag van de heer Karel Van Hoorbeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "Euro 2000" (nr. 132)*

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : De organisatie van het Europees voetbalkampioenschap in 2000 brengt heel wat problemen in verband met veiligheid mee. De veiligheidsdiensten van de organiserende en deelnemende landen bereiden het evenement intensief voor. Dit alles roept een reeks concrete vragen op. Hoeveel manschappen zullen worden opgeroepen voor de ordehandhaving ? Zullen alle verloven worden ingetrokken ? Hoe wordt het werk verdeeld over politie en rijkswacht ?

Het gewone werk in de verschillende IPZ's mag onder dit toernooi niet leiden. Hoe zal men daarvoor zorgen ?

De heer **Karel Van Hoorbeke** (VU-ID) : De plannen inzake de veiligheid in het kader van de organisatie van Euro 2000 roepen nogal wat vragen op. Er zullen heel wat politiemanscapen ingezet worden. Hoe zal dit alles worden gecoördineerd ? Naar verluidt verloopt de voorberei-

ding op een bijzonder chaotische en amateuristische wijze. De medewerking van de organiserende voetbalinstanties zou minimaal zijn.

Een Nederlands rapport over de veiligheid in de stadions "in geval van calamiteiten" is onheilspellend.

Kan de minister ons een overzicht geven van wat inzake veiligheid bij Euro 2000 op het getouw wordt gezet ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Nederlands*) : Het toernooi dat duur van 10 juni tot 2 juli, zal veel extra druk leggen op alle veiligheidsdiensten. Het dagdagelijkse politiewerk mag hieronder echter niet lijden. Daarom moeten alle beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk worden ingezet. (*Verder in het Frans*)

Bij de rijkswacht zal er tijdens Euro 2000 geen enkele dag vakantie worden toegestaan, opdat ook alle normale politieopdrachten zouden kunnen worden uitgevoerd.

Wat de gemeentepolitie betreft zullen de burgemeesters ook alle nodige beslissingen inzake vakantie voor het politiepersoneel moeten nemen. De gewone politietaken mogen immers niet in het gedrang komen.

Men zal de rijkswacht niet onterecht kunnen opvorderen bij gebrek aan personeel omdat men te veel vakantiedagen heeft toegekend. (*Verder in het Nederlands*)

Per evenement, wedstrijden en andere, zal een evaluatie gemaakt worden van het verloop en het eventuele risico. Op basis hiervan wordt het aantal in te zetten manschappen vastgelegd, evenals de duur van de inzet.

Het DOCC zal op basis van de ingewonnen inlichtingen een voorstel doen qua inzet aan Binnenlandse Zaken, die het al dan niet goedkeurt. De burgemeester beslist over de inzet van de gemeentepolitie. De bepaling van het aantal in te zetten manschappen gebeurt op basis van meerdere parameters, onder meer de relhistoriek van bepaalde supportersgroepen. (*Verder in het Frans*)

Binnen de IPZ's moeten afspraken worden gemaakt opdat de basisopdrachten van de lokale politie niet in het gedrang zouden komen.

Eenieders opdracht tijdens Euro 2000 zal duidelijk moeten worden afgebakend om de veiligheid tijdens alle – al dan niet met het toernooi verbonden – gebeurtenissen te waarborgen.

Ik heb trouwens beslist alle burgemeesters van de gaststeden bijeen te brengen, samen met de districtcommandanten van de rijkswacht en de chefs van de lokale politiediensten, opdat in de beste verstandhouding de best mogelijke ordedienst zou worden opgezet. (*Verder in het Nederlands*)

Een centrale veiligheidscel werd opgericht binnen de Algemene Rijkspolitie van mijn departement. Dit ontslaat de andere diensten en departementen niet van hun be-

voegdheden. De coördinatie wordt geregeld op een aantal overlegforums. Zo is er binationaal politie-overleg met Nederland en periodiek ambtelijk overleg tussen de bevoegde ministeries van beide landen. (*Verder in het Frans*)

Mijnheer Van Hoorebeke, ik kan u zeggen dat ik gisteren mijn Nederlandse collega heb ontmoet, en wij staan zeer dicht bij een gezamenlijke oplossing voor de problemen waarmee onze beide landen worden geconfronteerd. (*Verder in het Nederlands*)

Elke dienst heeft zijn verantwoordelijkheid. Er werd een aantal coördinatiecentra opgericht. (*Verder in het Frans*)

Wij hopen dat het toernooi een groot feest zal zijn en dat de toeschouwers niet enkel hooligans zullen zijn, maar ook mensen die de gelegenheid willen aangrijpen om ons land te bezoeken. Daarom wens ik niet dat onze grootste-ten tot rijkswachtburchten worden omgevormd.

De algemene coördinatoren voor het toernooi werden aangewezen, maar de minister van Binnenlandse Zaken blijft de ultieme verantwoordelijkheid dragen. (*Verder in het Nederlands*)

Op nationaal vlak werd een interdepartementale werkgroep Euro 2000 opgericht, waarbij op ambtelijk niveau wordt samengekomen tussen de belanghebbende departementen, namelijk Binnenlandse Zaken (ARP, Civiele Bescherming en Dienst Vreemdelingenzaken), Justitie en magistratuur, Verkeer en Infrastructuur, Buitenlandse Zaken en Volksgezondheid en vertegenwoordigers van de speelsteden. Deze interdepartementale werkgroep vormt het voorportaal van het interkabinettair overleg, waarbij op ministerieel niveau wordt overlegd samen met de betrokkenen van de Gewesten en de Gemeenschappen. Tevens werd er een werkgroep opgericht waarbij overlegd wordt met de Belgische speelsteden, zowel politie als magistratuur, inzake de voorbereidingen voor Euro 2000 op operationeel niveau.

De samenwerking met de Stichting Euro 2000 gebeurt op constructieve wijze. De Stichting wordt betrokken bij diverse overlegfora inzake veiligheid, onder meer het binationaal politieoverleg. (*Verder in het Frans*)

Er is een verdrag tussen Nederland en België betreffende de grensoverschrijdende politieacties, dat zeer binnenkort aan het Parlement zal worden voorgelegd en al door Nederland is goedgekeurd.

Er moeten nog concrete akkoorden met betrekking tot de verkoop van toegangsbewijzen, stewarding, enz., worden gesloten.

De binationale centra belast met de coördinatie en de positionele samenwerking zullen operationeel moeten worden.

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : In welke mate zullen de rijkswachbrigades tijdens het evenement ontmanteld

worden, wat de werking van IPZ's ernstig in het gedrang zou brengen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Voor dit reële probleem moeten en zullen we een oplossing vinden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VISUMPLICHT VOOR OOST-EUROPESE LANDEN

Vraag van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het herinvoeren van de visumplicht voor de Oost-Europese landen en het verplicht indienen van een asielaanvraag in de landen van herkomst bij de Belgische ambassades en consulaten" (nr. 127)

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : De asielpolitiek in dit land is dweilen met de kraan open. Zonder structurele ingrepen zal de toestroom van kandidaat-asielzoekers blijven groeien. Het terugzenden van enkele tientallen Slowaken zal dat niet verhelpen. Ik doe enkele suggesties. Men zou alleen nog kandidaten kunnen aanvaarden uit landen waar de mensenrechten met voeten worden getreden. Voor Europa zijn er dit maar een paar. Tevens zou men kunnen overeenkomen dat elk continent de eigen asielzoekers binnenlaat.

Gezien de opvallende toestroom van asielzoekers uit het voormalige Oostblok kan men de herinvoering van de visumplicht voor Oost-Europese landen overwegen. Dit laat tenminste toe een voorafgaand onderzoek te doen, zodat al een selectie kan worden doorgevoerd.

Asielaanvragen moeten mijns inziens in het land van herkomst gebeuren, bij de Belgische ambassades en consulaten, die hiervoor zouden moeten worden versterkt. Dat zou de stroom illegalen snel laten opdrogen. Zo een regeling kan vanzelfsprekend maar in een Europees kader tot stand komen. Is de minister bereid daarvoor te ijveren ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Sinds de inwerkingtreding van het verdrag van Maastricht is het erg moeilijk om de visumplicht voor MOE-landen opnieuw in te voeren. De visumverordening van de EU wil niet meer tornen aan de lijst van landen waarvoor visumplicht bestaat, al voorziet artikel 64 van het verdrag van Amsterdam wel in de mogelijkheid voor een land om de visumplicht ten aanzien van een derde land opnieuw in te stellen voor een periode van zes maanden. Daarvoor is echter het gunstig advies van de Raad op voorstel van de Europese Commissie nodig, en de Commissie is niet echt blij met een dergelijke maatregel.

De wet van 15 december 1980 voorziet niet in de mogelijkheid om asiel aan te vragen bij een diplomatieke post in het buitenland. Asiel kan enkel worden aangevraagd bij de autoriteiten die belast zijn met de grenscontroles, d.i. de rijkswacht, bij de dienst Vreemdelingenzaken en bij de

directeurs van de strafinrichtingen. De wetswijziging die asielaanvraag ook bij ambassades en consulaten zou mogelijk maken, is niet wenselijk. Sommige Schengen-landen, zoals Spanje bijvoorbeeld, kennen die mogelijkheid echter wel.

Met specifieke situaties kan echter rekening worden gehouden. Op verzoek van het ministerie van Buitenlandse Zaken kan ik een visum uitreiken waarmee mensen die volgens Buitenlandse Zaken in gevaar zijn in hun eigen land, naar België kunnen komen. Ik denk bijvoorbeeld aan de komst van een aantal Tutsi's.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : De minister haalt wettelijke en praktische bezwaren aan om mijn suggesties af te wijzen. Hij moet nochtans beseffen dat, zonder structurele ingrepen, de toestroom van kandidaat-asielzoeker onoverzichtbaar zal worden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

TORNADO VAN 14 AUGUSTUS 1999

Vraag van de heer Denis D'hondt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het gevolg dat werd gegeven aan de door de stad Leuze-en-Hainaut ingediende vraag tot tussenkomst vanwege het Rampenfonds ingevolge de tornado van 14 augustus 1999" (nr. 134)

De heer **Denis D'hondt** (PRL-FDF-MCC) : Het communiqué van de Ministerraad van 10 september preciseert dat op uw voorstel een ontwerp-koninklijk besluit werd goedgekeurd dat de tornado van 14 augustus in Henegouwen en Vlaams-Brabant officieel als ramp erkent. Volgens dat communiqué trof de tornado het gebied van Doornik tot Vlaams-Brabant en werden voornamelijk de streek rond Doornik en Herne getroffen. Het communiqué geeft ten slotte toe dat het zelden gebeurt dat een dergelijk verschijnsel van onverwachte aard of met een onverwachte intensiteit zich voordoet over zo'n uitgestrekt gebied en er schade aanricht.

Wat West-Henegouwen betreft, lijkt tot nu echter enkel het dossier van Doornik te zijn aanvaard.

Hoe zit het met het dossier van de stad Leuze-en-Hainaut, waar heel wat schade werd aangericht ? Een dertigtal wo-

ningen gelegen in een gebied dat zich uitstrekt over Leuze-stad, Chapelle-à-Wattines, Thieulain, Chapelle-à-Oie, Gallaix en Blicquy, werden beschadigd.

Noch de getroffen bewoners noch de gemeentelijke autoriteiten van Leuze-en-Hainaut zouden kunnen aanvaarden dat zij anders door het Rampenfonds zouden worden behandeld dan de nabijgelegen stad Doornik.

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Om het ontwerp van koninklijk besluit op te stellen dat de uitgestrektheid bepaalt van de ramp van 14 augustus, liet het bestuur zich, voor wat Henegouwen betreft, leiden door een brief van 7 september van de provinciegouverneur. In die brief liet hij weten dat alleen de stad Doornik een tornado had gemeld.

Na de Ministerraad van 10 september meldde de stad Leuze-en-Hainaut mij dat ze een dossier had ingediend bij het ministerie van Binnenlandse Zaken van het Waals Gewest en bij het rampenfonds voor de provincie Henegouwen. Maar aangezien de erkenningsprocedure niet in die instanties voorziet, heb ik geen behoorlijke aanvraag ontvangen.

Het ligt echter niet in mijn bedoeling de bevolking van Leuze te benadelen ten gevolge van een administratieve vergissing.

Ik heb de provinciegouverneur dus gevraagd na te gaan of andere gemeenten in zijn provincie door de windhoos werden getroffen.

Op grond van de ingediende dossiers zal ik de Ministerraad voorstellen het koninklijk besluit dat de windhoos van 14 augustus als ramp erkent en de uitgestrektheid ervan bepaalt, te wijzigen.

De heer **Denis D'hondt** (PRL-FDF-MCC) : Ik hoop dat de benadeelde personen krijgen waar ze recht op hebben en dat het evenwicht tussen de stad Doornik en de stad Leuze-en-Hainaut wordt hersteld.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

De openbare vergadering wordt gesloten om 17.55 uur.